

Uit Luister (2005)

JONGEN

Iemand die mijn kamer voor het eerst ziet
bij de deur blijft staan
leunt tegen de deurpost
dan mijn kamer binnenloopt
in het midden blijft staan
rondkijkt
de gordijnen ziet, ze zijn blauw
naar mijn nachtkastje loopt
kijkt naar de spulletjes op het nachtkastje
en misschien twee dingen verzet
de lamp hier, het boek daar
er stond hier wel eens eerder iemand voor dit nachtkastje
die haalde alles ervan af, legde er één ding van zichzelf op
en zei: zo, dan kun je daarnaar kijken
spannend wel
tot diegene dat weer van het kastje afhaalde, de kamer uitliep en nooit meer
terugkwam
nu staat er iemand die alleen twee dingen van hun plaats verwisselt
wat niet zozeer spannend is
maar kloppend
zoals ik het eigenlijk altijd al wilde
er miste nog iets
en dat is dan dit
zo had ik het zelf nog niet gezien
ik kijk naar diegene
je bent er opeens
en ik denk: hé, daar ben je
niet 's nachts op een strand met hoge golven vanwege de sterke wind
maar gewoon
hier
nu
niet op een plein verlicht met lampionnen
of in een groen veld met zon veel zon
maar bijvoorbeeld
op een dinsdagochtend
lopend door een nieuwbouwwijk
op weg naar de tandarts
ik ben niet bang voor de tandarts
ik ben niet bang
he ik ben niet bang
maar ik moet toegeven
mijn hart klopt iets sneller
't is voor controle, het stelt niets voor
er hoeven geen kiezen getrokken
't is voor controle
mijn hart klopt iets sneller dan normaal
jij zegt: hé, 't is voor controle

er hoeven geen kiezen getrokken
dat zeg jij
die naast me loopt
door een nieuwbouwwijk
mij streng aankijkend
maar met je hand in mijn jaszak
jij hebt mij ook nodig
en had je gaatjes vraag je na afloop
ja een zeg ik eentje
jij zegt dat wordt dus nog een keer naar de tandarts
moet ik weer mee

of we staan samen in een museum voor een schilderij
we zien een man onder een boom
en we weten het niet precies
maar het doet iets met ons
ik zeg: het komt denk ik door hoe die man onder die boom staat
jij zegt: ja, hoe die boom over die man hangt

ik zeg: volgens mij kijkt hij naar die onderste tak.
jij zegt: zie je dat die tak bijna zijn hoofd raakt?
ik zeg: het lijkt wel of de man zich iets bedenkt
jij zegt: het lijkt alsof de tak...

ik: ja, die man
jij: ja, die boom
we delen iets op dit moment, en toch zeggen we net iets anders
luisteren we net niet naar elkaar
als één van ons het schilderij nou lelijk zou vinden
dan zouden we elkaar misschien beter begrijpen dan nu
hoe leg je een heel klein verschil in iets zien aan elkaar uit
hoe leg ik dat aan jou uit
hoe leg ik dat aan mijn moeder uit
hoe leg ik dat mijn docent uit
hoe leg ik dat mijn burgemeester uit
als ik jou iets vertel
en het doet je iets
dat zie ik
en ik hoor je het daarna aan iemand anders vertellen
dan is het toch net anders
kennelijk ben jij door net iets anders getroffen
dan waarom ik jou dat vertelde
volgens mij is dat
waarom ik aldoor maar weer naar je toeloop
en je even iets wil vragen
je omhels
wacht op je antwoord
en nog iets terugzeg
het is telkens weer een poging
volgens mij

om wél exact te weten hoe jij iets ziet
wie weet gaan we samen in een huis wonen
samen in een huis
delen we onze spullen
zeg ik: luister we delen alle spullen
maar dit is van mij
daar kom je niet aan

Er zijn nu al spullen in mijn kamer die ik mis.
Ik heb ze kennelijk uitgeleend.
En ik heb zelf in mijn kamer ook wat spullen liggen die helemaal niet van mij
zijn
ik heb ze geleend maar van wie?
Een boek, een tv, een stoel
het is allemaal niet zo erg dat mensen spullen lenen van elkaar
maar ik kan er niet tegen
ik word er gek van
ik vind
weet je wat ik vind
weet je wat ik echt vind
ik vind dat er één dag in het jaar moet zijn dat iedereen alles aan elkaar
teruggeeft
één dag per jaar doorzoekt iedereen zijn huis en de spullen die niet van jezelf
zijn leg je bij elkaar
vervolgens vraag je je per ding af: van wie was dat ook alweer
zodra je het weet, bel je diegene op en zeg je:
Hallo, met... Sjors, ik heb hier nog steeds een... wekker van jou
Wanneer zal ik het teruggeven?
wat moet dat een heerlijke dag worden
duizenden mensen die massaal tegen elkaar zeggen
oh, had jij dat, ik was het al kwijt, ik heb echt overal gezocht, ja, ja, nou weet
ik het weer

en we gaan samen koken
ik schil de aardappelen en jij roert in een pan
en opeens kijken we elkaar aan en denken we
kijk ons
jij roert in een pan
ik schil aardappelen
wat doen we
en als het klaar is
eten we het op
aan tafel
en plotseling
begin jij te vertellen wat je vandaag hebt meegemaakt
een aanvaring op je werk met je baas
en dat doe niet even snel
maar echt uitgebreid
je begint niet bij het conflict zelf
maar helemaal vanaf het allereerste moment

dat je baas 's ochtends binnenkwam
en er nog niets aan de hand was
maar hij al wel een beetje gekke kleren droeg
je stem wordt harder
je gebaren worden groter
en ik denk ineens
wie ben jij
ik ken jou niet
jij
die kijkt naar de spulletjes op mijn nachtkastje
en ik
leunend tegen de deurpost
ik kijk met je mee
je kijkt naar mijn tafel
ik ook
je kijkt naar de tv
ik ook
je kijkt naar mij